

A lien, renes duo. Et septē alia cum uenis & meatibus quæ adiacēt singulis ad cibum & spm̄ accipiendum reddendumq; sunt deputata: guttur, stomachus, aluus, uesica, & intestina principalia tria: quorū unum dissipium uocat, qđ uētram & cætera intestina secernit. Alterū medium, qđ Græci *ἡσπέρειον* dicunt. Tertium qđ ueteres hiran uocauerunt, habeturq; præcipuum intestinorū omniū, & cibi retrimenta deducit. De spiritu autē & cibo, quibus accipiendis, ut relatum est, atq; reddendis mēbra quæ diximus cum meatibus sibi adiacentibus obsequunt, hoc obseruatū est, qđ sine haustu spiritus ultra horas septē, sine cibo ultra totidē dies uita nō durat. Septem quoq; sunt gradus in corpore, qđ dimensionē altitudinis ab imo in superficiem complent, medulla, os, neruus, uena, arteria, caro, cutis: Hæc de interioribus. In apto quoq; septē sunt corporis partes, **B** caput, pectus, manus, pedesq; & pudendū. Itē qđ diuidunt, non nisi septē compagibus iuncta sunt, ut in manibus est humerus, brachium, cubitus, uola, & digitorū terni nodi. In pedibus uero femur, genu, tibia, pes ipse, sub qđ uola est, & digitorū nodi terni similit. Et qđ sensus, eorūq; ministeria, natura in capite uelut in arce cōstituit, septē foraminibus sensuū celebrā officia, id est, oris, ac deinde oculorū, narium & aurium, binis. Vnde nō immeritō hic numerus totius *Decima.* fabricæ dispensator & dñs, ægris quoq; corporibus periculū sanitatem uel denuntiat. Imō ideo & septē motibus omne corpus agitatur: aut em̄ accessio ē, aut recessio, aut in leuā dextram uel deflexio, aut sursum qđ seu deorsum mouet, aut in orbē rotatur. Tot uirtutibus insignitus septenarius, quas uel de partibus suis mutuatur, uel totus exercet, iure plenus & habet & dicitur. Et absoluta (ut **C** arbitror) ratione iam constitit, cur diuersis ex causis, octo & septem pleni uocentur. Sensus autē hic est, cum ætas tua quinquagesimum & sextū annum cōpleuerit, qđ summa tibi fatalis erit, spes qđdem salutis publicæ te uidebit, & p̄ remedijs cōis bonorū oīm status uirtutibus tuis dictatura debebitur, sed si euaseris insidias propinquorū. Nam p̄ septenos octies solis anfractus reditusq; quinquaginta et sex significat annos, anfractū solis & reditū annū uocans: anfractū, propter zodiaci ambitum: reditum, qđ eadem signa p̄ annos singulos certa lege metitur.

Obscura inuolutaq; semper esse signa ac somnia de aduersis. Et tamen semper subesse aliquid, quo possit quoquo modo deprehendi ueritas, modo diligens assit scrutator. Caput VII.

D Hic quidam mirantur, qđ sibi uelit ista dubitatio, si effugeris, quasi potuerit diuina anima, & olim cælo reddita, atq; hic maximē scientiā futuri professa, nescire, possit ne nepos suus, an nō possit euadere. Sed non aduertunt hanc habere legē omnia uel signa uel somnia, ut de aduersis obliquē aut denuntient, aut mimentur, aut moneant. Et ideo quædā cauendo transimus, alia exorādo & litando uitantur, sunt alia ineluctabilia, quæ nulla arte, nullo auertuntur ingenio. Nā ubi admonitio est, uigilātia cautionis euaditur. Quod apportant minæ, litatio propitiationis auertit. Nunq̄ denuntiata uanescunt. Hic subijcies: Vnde igitur ista discernimus, ut possit, cauendum ne, an exorandum, an uero patiendū sit, deprehendit? Sed præsentis operis fuerit insinuare, qualis soleat in diuinationibus esse affectata confusio, ut desinas uelut de incerta dubitatione mirari. Cæterū in suo quoq; opere artificis erit, signa quærere quibus ista discernat, nisi hoc uis diuina impediat. Nā illud: prohibent nam cætera Parcæ

*intestinorū
genū ē quō
lactes inuol
untur.*

Decima.

Vndecima.